

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24348/2023
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници предлагача првог реда АА из ... и предлагача другог реда ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Лазар Маловић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Београда и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда „П Београд“, које заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради одређвања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 9974/2018 од 19.01.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 9974/2018 од 19.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 9974/2018 од 19.01.2023. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 320/16 од 09.02.2018. године, ставом првим изреке, утврђена је накнада за изузето градско грађевинско земљиште и то кат. парцеле бр. .. њива 4. класе површине 147 м², уписана у ЛН .. КО ..., ранијих сувласника са по 1/8 идеалног дела АА и ББ као и ВВ са 6/8 идеалног дела а које земљиште је изузето правноснажним решењем Одељења за општу управу и имовинскоправне послове ГО Гроцка бр. 465-57/2016 од 12.07.2016. године правноснажним од 03.08.2016. године, па је обавезан крајњи корисник, да предлагачу првог реда на име сувласничког удела од 1/8 идеалног дела исплати 113.929,59 динара као и предлагачу другог реда на име сувласничког удела од 1/8 идеалног дела исплати 113.929,59 динара са законском затезном каматом од 09.02.2018. године као дана пресуђења. Ставом другим изреке, обавезан је крајњи корисник да предлагачу првог реда и предлагачу другог реда накнади трошкове ванпарничног поступка од 115.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 9974/2018 од 19.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе противника предлагача и крајњег корисника, као неосноване и потврђено решење Другог основног суда у Београду Р1 320/16 од

09.02.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неосновна, захтев противника предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног и ванпарничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача.

Предмет тражене правне заштите је одређивање накнаде предлагачима за непокретност која је експроприсана правноснажним решењем Одељења за општу управу и имовинскоправне послове ГО Гроцка бр. 465-57/2016 од 12.07.2016. године. Побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање да корисник експропријације и ранији сопственици нису у постигли споразум о висини накнаде, па је побијаном одлуком накнада предлагачима одређена на основу тржишне вредности грађевинског земљишта о којој се изјаснио судски вештак у свом налазу и мишљењу, имајући у виду да орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретности врши процену тржишне цене, али не одређује тржишну вредност експроприсаног земљишта и да у случају када се не постигне споразум, накнаду одређује суд у ванпарничном поступку тако што, поред процене коју је дала пореска управа, може да изведе и друге доказе које учесници предложе, па и вештачење, ако је то потребно ради одређивања накнаде. Указивање ревидента на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није од утицаја на одлучивање у посебној ревизији, имајући у виду да та ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, нити због битне повреде одредаба парничног поступка, а на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. Закона о

ванпарничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 25/82, 48/88, ("Службени гласник РС", бр. 46/95 ... 14/22) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

На основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним стварима, ако овим законом или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за одређивање накнаде за експрописану непокретност поднет је 02.11.2016 године. Предлагачи су формални супарничари, на основу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, па је вредност имовинско-правног захтева 113.929,59 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, у ком вредност предмета поступка, у побијаном делу, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић